

mente, at det væsentlig var for at fjerne enhver Mulighed for, at Loven skulde kunne virke hemmende for Byggeriet, selv om han maaske maatte indrømme, at det, saaledes som Lovforslaget var affattet fra Folketingets Side, vel ikke var helt sandsynligt, at det positivt vilde virke hemmende. Forholdet var nemlig det, at der efter Folketingets Affattelse med Hensyn til Nævnets Regulering af Lejerne i Nybygninger var truffet alle mulige Forholdsregler for at sikre, at Lejlighederne her blev behandlet paa en særlig Maade, med andre Ord, alle særlige Omstændigheder, som gjorde sig gældende for Nybygninger, blev taget med i Betragtning, naar man skulde bestemme, hvilken Leje der skulde kunne tages af saadanne Lejligheder i Nybygninger. Dermed vilde der i Virkeligheden være givet en Regulering, som ikke kunde hindre Nybygninger, men kun en Opskrining af Lejen i Nybygninger, efter at de var byggede. Det er altsaa et af de Punkter, hvor jeg mener, at der er kommet noget irrationelt ind i Lovforslaget, men jeg har taget det med, fordi det var klart, at det var Betingelsen for, at Loven kunde gaa igennem. Det er da ogsaa givet, at naar denne Bestemmelse er fjernet, bortfalder, som den ærede Ordfører ogsaa sagde, Berettigelsen til at benytte det Paaskud, at denne Lov skulde være Grunden til, at Nybyggeri ikke fandt Sted.

Den ærede Ordfører kom under Omtalen af Ombygninger ind paa at skildre, hvorledes en saadan Ombygning kunde hæve en Lejlighed op i en højere Klasse, og mente, at dette maatte Nævnet ogsaa godkende. Naar Ombygningen virkelig havde hævet en Lejlighed op i en større Værdiklasse, maatte dette ogsaa kunne give sig Udtryk i Lejen. Dette Synspunkt er ogsaa i og for sig rigtigt, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der i Paragraffen staar, at de Ombygninger, der her bliver Tale om, skal ske efter Lejerens Ønske. Jeg nævner det, fordi jeg mener, at ligesom den ærede Ordfører har været med til at hindre, at Opsigelsen af en Lejer skulde kunne blive anvendt til at omgaa Loven, maatte heller ikke en Plan om Ombygning af Lejligheden kunne benyttes til en saadan Omgaaelse, men jeg er enig med den ærede Ordfører i, at hvis noget saadant ikke er Tilfældet, bør Lejligheden selvfølgelig betales efter sin Værdi i den Klasse, hvori den staar.

I en Bemærkning, henvendt til mig, understregede den ærede Ordfører, at det

høje Tings Udvalg havde givet Lovforslaget en hurtig og velvillig Behandling. Denne Bemærkning var fremkaldt ved nogle Udtalelser af mig ved første Behandling, hvori jeg i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser sagde, at jeg maatte haabe, at Behandlingen i Udvalget vilde blive præget af en anden Velvillie end den, der havde fundet sit Udtryk i hans Udtalelser her. Jeg skal i Anledning af, at Lovforslaget nu foreligger her til Vedtagelse, og under Hensyn til det lille Ordskifte, der da fandt Sted mellem mig og den ærede Ordfører, sige, at Behandlingen i Udvalget i Henseende til Hurtighed og Velvillighed har betydeligt oversteget mine Forventninger, og at jeg altsaa, da jeg tog den ærede Ordførers Udtalelser ved første Behandling her i Tinget som Udgangspunkt for en Følelse af Skepsis med Hensyn til, hvad der vilde komme ud af denne Sag, har taget fejl. Jeg sagde, at intet skulde være mig kærere, end hvis jeg kunde erkende at have taget fejl den Dag, da denne Sag forelaa til endelig Vedtagelse; det er mig da ogsaa kært at gøre det i Dag, og jeg glæder mig over, at den lille Forhandling, som fandt Sted ved første Behandling, i alt Fald ikke har hindret, at dette Resultat er blevet naaet.

Ordføreren. (*Poul Rasmusen*): Jeg skal overfor den højtærede Ministers Udtalelser om Nybygninger, skønt det ikke har stor Interesse mere paa nærværende Tidspunkt, dog henlede Opmærksomheden paa, at der i vort Syn paa Nybygninger, selv om vi nu er enige om Resultatet, er en Forskellighed. Og hvis den højtærede Minister ikke bevægede sig betydeligt fjernere fra mange af disse Forhold, end han gjorde for nogle Aar siden, da han direkte havde med dem at gøre som Medlem af Kommunalbestyrelsen, tror jeg, at den højtærede Minister vilde have staaet paa samme Standpunkt som jeg. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvilken Husleje et Nævn vilde komme til at fastsætte for de nye Ejendomme, der blev opført, naar de senere skulde skifte Lejer eller lignende, men den Husleje, der skal betales af en Ejendom, som opføres nu, er, naar Ejendommen skal kunne svare sig, saa stor, at jeg tror, det var bedst at holde Nævnet ude derfra. Den er ogsaa stor for de Foretagenders Vedkommende, som man mener skulde kunne bygge saa overordentlig billigt, nemlig de kooperative Foretagender. Hvis den højtærede Minister vilde foretage en Undersøgelse af,